

Arrest

nr. 132 265 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 28 april 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 17 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 28 april 2014.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing van 30 oktober 2013 waarbij een aanvraag van 27 maart 2013 (aangevuld op 3 april en 22 juli 2013) om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

De verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van voornoemd artikel 9bis en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel verwijzen de verzoekende partijen naar buitengewone omstandigheden en de instructie van 19 juli 2009 en stellen zij dat de motivering dat de criteria van de instructie niet meer gelden, onwettelijk is. Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins betrekking heeft op buitengewone omstandigheden maar de aanvraag onontvankelijk verklaart wegens een gebrek aan identiteitsdocument en dat tevens niet naar voormelde instructie, verwezen wordt, zodat dit betoog van de verzoekende partijen geen betrekking heeft op de bestreden beslissing en zodoende onontvankelijk is. In de mate dat de verzoekende partijen hoe dan ook de toepassing van voornoemde instructie wensen te bekomen, dient erop gewezen te worden dat de Raad van State oordeelde dat men een voorwaarde aan de wet toevoegt, indien de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel wordt toegepast. In dat geval beschikt de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer - wat dus in strijd is met de discretionaire bevoegdheid waarover de staatssecretaris beschikt (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RVS 1 december 2011, nr. 216.651). In deze mate lijkt het tweede onderdeel van het enig middel bijgevolg niet dienstig.

In een derde onderdeel stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing stelt dat geen identiteitspapier voorligt. Zij stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken het identiteitsdocument beoordeelt op het moment van de beslissing en dat de overheid moet rekening houden met alle documenten van het aanvraagdossier en van de aanvullingen aan dat dossier voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissing neemt. Zij geven aan dat op 14 maart 2014, zijnde voor de beslissing, het identiteitsdocument werd voorgelegd. Daargelaten de vraag of op 14 maart 2014 inderdaad een identiteitsdocument werd voorgelegd, wijst de Raad erop dat het betoog van de verzoekende partijen hoe dan ook feitelijke grondslag mist, daar de bestreden beslissing reeds genomen werd op 30 oktober 2013. Het feit dat de bestreden beslissing slechts op 28 april 2014 ter kennis werd gebracht, doet geen afbreuk aan het feit dat noch op het moment van de aanvraag, hetgeen de verzoekende partijen niet betwisten, noch op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen, een identiteitsdocument voorlag. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen voor het overige niet ingaan op de motivering van de bestreden beslissing.

In de mate dat de verzoekende partijen de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur aanvoeren, dient erop gewezen te worden dat zij zulke schending niet ontvankelijk kunnen inroepen.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, niet aangenomen te kunnen worden.”

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van

de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 14 augustus 2014 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 7 oktober 2014, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 11 augustus 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat zij voldoende middelen en feiten heeft uiteengezet in haar verzoekschrift: er is een schending van artikel 9bis, de motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur. Zij stelt wel aangegeven te hebben waarom de buitengewone omstandigheden onterecht niet aangenomen werden. VzP volhardt in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift.”*

2.5. Voor zover de verzoekende partijen op 14 augustus 2014 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volharden in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift en dit middel herhalen en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 11 augustus 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

2.6. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET